

Lesninger 3. søndag i påsketiden (år C)

1. lesning Apg 5,27b–32.40b–41

Alt dette er vi vitner om, vi og Den Hellige Ånd

I de dager tok ypperstepresten apostlene i forhør: «Vi hadde», sa han, «gitt dere et strengt forbud mot å undervise i denne mannens navn; ikke desto mindre har dere fylt hele Jerusalem med deres lære – og dertil vil dere gjøre oss ansvarlige for hans død!»

Peter og apostlene svarte: «En må adlyde Gud fremfor mennesker. Våre fedres Gud har oppvakt Jesus, han som dere drepte ved å henge ham på marterpælen. Ham har Gud opphøyet ved sin høyre hånd og gjort ham til Høvding og Frelser, for å føre Israel til omvendelse og la det få tilgivelse for sine synder. Alt dette er vi vitner om, vi og Den Hellige Ånd, som Gud har gitt dem som adlyder ham.»

De forbød apostlene å forkynne i Jesu navn, og løslot dem så. Og de forlot Sanhedrin, lykkelige over å være funnet verdige til å bli vanæret for Navnets skyld.

Responsoriesalme 30 (29),2 og 4. 5 og 6. 11 og 12a og 13b

Omkved: Jeg opphøyer deg, for du berget meg.

Jeg opphøyer deg, for du berget meg
og lot ikke mine fiender glede seg over meg.
Du løftet meg opp fra dødens land,
og du kalte til livet fra gravens dyp.

Lovsyng Herren hele hans folk,
pris hans hellige navn!
For i hans vrede er gru
og liv i hans velbehag.
Om gråt er vår aftengjest,
er morgenen full av fryd.

Herre, du har hørt meg i din nåde.
Herre, du kom meg til hjelp.
Du vendte sorgen til fryd.
Evig skal jeg takke deg, Herre, min Gud.

2. lesning Åp 5,11–14

Herrevelde og rikdom tilkommer med rette det ofrede Lam

Jeg, Johannes, så og hørte ropet fra en mengde engler omkring tronen, omkring de levende skikkelser og presbyterne – de taltes i milliarder og millioner! – og de ropte med høy røst: «Herrevelde og rikdom, visdom og styrke, ære, hyllest og lovprisning, tilkommer med rette det ofrede Lam!»

Og hver eneste skapning – i himmelen, på jorden, i underverdenen og i havet, alt hva de rommer – hørte jeg si: «Ham som sitter på tronen, ham og Lammet – dem tilkommer lov og pris, makt og ære, i all evighet!» Og de fire levende skikkelser sa: «Amen!» Og presbyterne kastet seg ned i tilbedelse.

Halleluja

Halleluja. Kristus er oppstanden, han som skapte alt og viste menneskene miskunn. Halleluja.

Evangelium Joh 21,1–19 (kortere form: 21,1–14)

Jesus går hen og tar brødet og deler ut til dem, og likeså fisken

På den tid viste Jesus seg enda en gang for disiplene. Det skjedde ved Tiberias-sjøen, og gikk slik til.

Simon Peter og Thomas (også kalt Didymos) og Natanael fra Kana i Galilea, og Sebedeus-sønnene, og enda to andre av hans disipler, var sammen. Så sier Simon Peter: «Jeg går for å fiske.» Og de andre svarer: «Vi går også med.» Så gikk de avsted og om bord i båten, men den natten fikk de ingenting.

Da det grydde mot dag, stod Jesus der på strandbredden. Men disiplene skjønnte ikke at det var ham. Jesus sier da til dem: «Har dere ikke fått noe fisk, barn?»

De svarte nei.

Da sier han: «Kast noten på høyre side av båten, så får dere fangst.» De gjorde så, og dermed var noten så full av fisk at de ikke var i stand til å hale den inn.

Da sier den disippel som Jesus holdt så meget av, til Peter: «Det er Herren.» Ikke før hadde han hørt ordene: «Det er Herren», så hektet Simon Peter kittelen om seg – han hadde nemlig stått uten klær – og kastet seg på sjøen. De andre disiplene kom etter med båten – de var ikke langt fra land, bare et par hundre alen – og med den fulle noten på slep.

Idet de steg i land, fikk de se at der lå noe fisk og ble ristet over en kullild, og brød ved siden av. Jesus sa til dem: «Bring hit noe av den fisken dere fikk.» Simon Peter gikk om bord i båten og trakk noten i land. Den var full av store fisk, ikke færre enn hundreogtreogfemti,

men til tross for mengden var ikke noten revnet. Jesus sier så til dem: «Kom og spis.» Ingen av disiplene våget å spørre ham hvem han var – for de visste godt at det var Herren. Men Jesus går hen og tar brødet og deler ut til dem, og likeså fisken.

Dette var tredje gang Jesus viste seg for disiplene, etter sin oppstandelse fra de døde.

[Da de hadde spist, sa Jesus til Simon Peter: «Simon, Johannes' sønn, holder du mer av meg enn disse andre?»]

Han svarer: «Ja, Herre, du vet at jeg holder av deg.»

Jesus sier da: «Vokt mine lam.»

Men så igjen, annen gang, spør han: «Simon, Johannes' sønn, har du meg kjær?»

Og han svarer: «Ja, Herre, du vet at jeg holder av deg.»

Jesus sier: «Vær hyrde for mine får.»

Og for tredje gang spør han: «Simon, Johannes' sønn, holder du av meg?»

Da utbrøt Peter, bedrøvet over at Jesus tre ganger kunne spørre om han hadde ham kjær: «Herre, du vet alt; så vet du også at jeg holder av deg.»

Jesus sier: «Så vokt mine får.

– Og du skal sanne mitt ord: Da du var ung, spente du selv ditt belte om deg, og du kunne gå hvor du ville; men når du blir gammel, skal du rekke dine hender ut, og da skal en annen binde om deg og føre deg dit du ikke vil.» Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Og derpå legger han til: «Følg meg.»]